

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 626/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Mgr. Gabrielom Helcmanovským, proti postupu a upovedomeniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 1032/18/100-43 z 9. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bola 12. októbra 2022 doručená ústavná sťažnosť, ktorou sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jej práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a upovedomením generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Žiada priznať jej nárok na náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka podala 14. júna 2022 návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Domáhala sa zrušenia uznesenia vyšetrovateľa z 20. marca 2020 o zastavení trestného konania, ako aj uznesenia prokurátora krajskej prokuratúry z 31. marca 2022 o zamietnutí sťažnosti podanej proti uzneseniu o zastavení trestného konania.

3. Generálny prokurátor napadnutým upovedomením z 9. augusta 2022 dôvodil, že sťažovateľkino podanie nemožno vyhodnotiť ako návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, pretože v trestnom konaní až do jeho zastavenia nebolo vznesené obvinenie. Podanie sťažovateľky preto považoval za žiadosť o preskúmanie zákonnosti

postupu prokurátora podľa príkazu generálneho prokurátora č. 11/2019, ktorú vybavil tak, že konštatoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia prokurátora krajskej prokuratúry.

III.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka tvrdí nezákonnosť postupu generálneho prokurátora pri doručovaní upovedomenia, keďže „*písomnosť nebola doručovaná a doručená úradným spôsobom ako úradná zásielka*“. Ďalej je toho názoru, že jej návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní nebol vybavený zákonným spôsobom. Napokon namieta, že upovedomenie generálneho prokurátora nebolo doručené splnomocnencovi poškodeného v trestnom konaní.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd zistil, že sťažovateľkin právny zástupca nie je zapísaný v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou, v dôsledku čoho ho na základe § 2 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov nemožno považovať za advokáta. Sťažovateľkino právne zastúpenie preto nespĺňa zákonnú požiadavku podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Napriek tomu ústavný súd rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania nepristúpil k výzve na odstránenie uvedeného nedostatku ústavnej sťažnosti, pretože by nebolo spôsobilé viesť k inému záveru jej predbežného prerokovania, než jej odmietnutiu.

6. Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv a slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, či v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k porušeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 238/07, III. ÚS 99/2022). Preto k dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08).

7. Sťažnostný dôvod založený na kritike doručovania upovedomenia generálneho prokurátora považuje ústavný súd z ústavnoprávneho hľadiska za nedôvodný práve kvôli nedostatočnej intenzite zásahového potenciálu takéhoto postupu do označených práv sťažovateľky. Ústavný súd nepovažoval za potrebné skúmať, či doručovanie predmetného upovedomenia bolo v súlade s Trestným poriadkom, pretože ani jeho prípadný nesúlad so zákonom ešte automaticky neznamená porušenia práv sťažovateľky. Upovedomenie sa bezpochyby dostalo do dispozičnej sféry sťažovateľky a eventuálna formálna nezákonnosť jeho doručenia neporušuje ďalšie procesné práva sťažovateľky s následkom obmedzenia jej možností domáhať sa právnej ochrany. Jediným do úvahy prichádzajúcim právom by bolo práve podanie ústavnej sťažnosti v lehote podľa § 124 zákona o ústavnom súde, avšak meritórne rozhodnutie o nej týmto uznesením ústavného súdu preukazuje, že ústavný súd ju považuje za podanú včas, a tak ani v tomto ohľade prípadná

nezákonnosť doručovania upovedomenia nemala za následok reálnosť zásahu do sťažovateľkiných práv.

8. Pokiaľ ide o sťažovateľkin názor o nezákonnosti vybavenia jej návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ústavný súd odkazuje na dôvody upovedomenia generálneho prokurátora, ktoré zodpovedajú zákonnej koncepcii prieskumu právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní. Generálny prokurátor sťažovateľke vysvetlil, že prieskum podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku prichádza do úvahy až v prípade, ak v trestnom konaní bolo vznesené obvinenie. Spoľahlivo to preukazuje § 364 ods. 1 Trestného poriadku regulujúci aktívnu legitimáciu na podanie návrhu, ktorý je v napadnutom upovedomení citovaný a následne generálnym prokurátorom aj interpretovaný spôsobom nevyvolávajúcim ústavné pochybnosti. Napokon, výklad generálneho prokurátora sťažovateľka namieta iba vyslovením nespokojnosti, bez relevantných ústavnoprávných argumentov. Preto ani táto sťažnostná námietka nie je dôvodná.

9. Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

10. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu zoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky prednesenými v sťažnostnom petite (náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2022

Peter Straka
predseda senátu